U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci stěžovatele **G. I.**, zastoupeného JUDr. Marií Semíkovou, advokátkou se sídlem v Praze, Dienzenhoferovy sady 2, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2004, č. j. 10 Az 163/2003 - 58,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna JUDr. Marie Semíkové, advokátky se sídlem v Praze, Dienzenhoferovy sady 2, **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem nazvaným „kasační stížnost“, podaným osobně u Městského soudu v Praze dne 24. 5. 2004, se Mgr. Liliana Vochalová domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 22. 5. 2003, č. j. OAM-1383/AŘ-2002, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 29. 11. 2001, č. j. OAM-1237/VL-11-P01-2000, jímž nebyl stěžovateli dle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, a rozklad byl zamítnut.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že stěžovateli byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2004, č. j. 10 Az 163/2003 - 31, pro žalobní řízení ustanovena zástupcem Mgr. Liliana Vochalová, advokátka se sídlem v Praze, Jindřišská 11, která podala dne 24. 5. 2004 proti výše uvedenému rozsudku městského soudu kasační stížnost. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2004, č. j. 10 Az 163/2003 - 74, byl „stěžovatel - zástupce stěžovatele“ vyzván, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil advokáta nebo doložil, že on sám, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Přípisem ze dne 10. 8. 2004 sdělila Mgr. Liliana Vochalová, že jí stěžovatel neudělil plnou moc k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Poté usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2004, č. j. 10 Az 163/2003 - 90, byla stěžovateli ustanovena zástupkyně JUDr. Marie Semíková, advokátka se sídlem v Praze, Dienzenhoferovy sady 2.

Dle ust. § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel"),

domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2004, č. j. 10 Az 163/2003 - 31, citovaného výše je patrné, že stěžovateli byla pro žalobní řízení ustanovena zástupcem advokátka Mgr. Liliana Vochalová, z čehož je zřejmé, že tato advokátka byla zástupkyní stěžovatele pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu; tedy jinak řečeno, vydáním soudního rozhodnutí o podané žalobě bylo toto zastoupení konzumováno. Přípisem ze dne 10. 8. 2004 sdělila tato advokátka soudu, že jí stěžovatel neudělil plnou moc k jeho zastupování v řízení o kasační stížnosti. Shora uvedené je proto nutno uzavřít tak, že vzhledem k okolnosti, že Mgr. Liliana Vochalová neměla v původním řízení postavení účastníka řízení nebo osoby zúčastněné na řízení, nelze ji zahrnout pod legislativní zkratku „stěžovatel“, a není proto ani osobou, kterou by soudní řád správní aktivně legitimoval k podání kasační stížnosti.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a ust. § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť tato byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 x 1000 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí a příprava věci a 1 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. 11. 2004

JUDr. Radan Malík
předseda senátu